

18.4.74

עדותו של רס"ן צסנר

צסנר. הייתי מ"פ בגדוד 82, עליתי ביום ששי, ערב יום כיפור, הזעיקו אותי מהבית, הזדוודנו בפילון עד תחילת הלילה וחיכינו למובילים. היו נדמה לי 7 - 6 מובילים לכל הגדוד, ולכן עשינו סבובים. כל הגדוד בסביבות 1030 - 1000 היה כבר בסינדיאנה. בערך בשעה הזאת המח"ט קרא למפ"ים לשיחה והסביר את חומרת המצב. עד אז לא היתה לנו שום אינפורמציה פרט לזה שהעלו את גדוד 82 והפסיקו לו את האמונים. אני נשארתי עם הגדוד. שני המפ"ים האחרים יצאו לסיור בקו.

ש. למה לא יצאת לסיור ?

ת. כי היה צריך הלישאר אחד ואני הכרתי פחות או יותר, המפ"ים האחרים - בכלל לא. אמרתי עדיף שהם יסעו ויכירו קצת

את השטח, ואני ידעתי שאם יגידו לי לנוע אז ידעתי איך להגיע. בסביבות 2 התחילו המטוסים, איזה 10 דקות רבע שעה, אחרי זה העבירו אותנו ת.פ. 188. אני במקרה, האזנתי לרשת החטיבתית שלנו. מח"ט 7 ל-מג"ד נתן הוראה, להיות מוכן לעבור ל"תוס"י, שהיה שמו של מח"ט 188, בסביבות 2.30 ... אני כבר איבדתי את לוח הזמנים.

ש. ואז נכנסת לרשת של 188 ?

ת. לא נכנסתי, בשלב הזה - פשוט שמעתי, המג"ד נתן לי פקודה לנוע מסינדיאנה לחושניה על ציר פרא. אני הייתי פלוגה מובילה. מג"ד נסע ראשון אני נסעתי אחריו עם הפלוגה. הגענו לחושנייה תפסנו קו בלימה כאזור הזה. דרומית מזרחית לחושנייה קצת מחוץ ליישוב, כי הוא היה באמת מופגז. חיכינו. אז לא הייתי ברשת החטיבתית, נתן לי פקודה - לנוע למפגש הצירים - טיפה - מחזה. או מחזה 53 ולהתחבר לחטיבה 188. יצאתי קשר עם "תוס"י כבר בשלב הזה. לא עזבתי את הגדוד, נשארנו עם המקלט על הגדוד. חפשתי את "תוס"י ברשת מפני שלא היה לי כרטיס תדרים שלו. עלינו עם כרטיסי תדרים לאמונים של חטיבה 7 ואמרו שאלה כרטיסים למלחמה.

ש. בכרטיס תדרים של אמונים, אמרו לכם שהחטיבה תיכנס למלחמה ?

ת. חטיבה 7 היתה באמונים. היה כרטיס תדרים והשתמשנו בו לאימונים. כמובן הוא מבצעי לכל דבר. נכנסנו לפיקוד צפון עם אותו כרטיס, ללא שינוי, ולא קיבלתי כרטיס תדרים אחר. אף מ"פ לא קיבל, עד כמה שאני זוכר (ייתכן ואני טועה). אמרו לי כמובן בקשר, בגלוי, אמרו לי "תוס"י - אמרתי שלילי... תגידו מספרים, ואז באמת כולם דיברו בגלוי לגמרי, שמות הכל, אמרו לי בקשר, הנה זה "תוס"י - 30 וככה וככה.

1 או 1

ת. תקרא להם, לא היה מגע בלתי אמצעי בכלל. זאת אומרת - הכל בקשר. לא יכולת לרדת מהסנק, לפגוש מישהו, התקשרתי אל "תוסי" דברתי עם בן שחם או עם קצין האג"ם שלו - בני - אני לא זוכר, אמרתי לו, אני "בן" של "אחד" של - לא זוכר איך קראו לחטיבה, בדרך אליך - לכיוון מחזה, איפה אתה רוצה אותי. הוא אמר לי - תקרא ל- 1, שלי, הוא נקרא כך וכך, כמובן - גם כאן היה תהליך שאמרתי לו שאין לי את הרשתות שלו - תגיש לי איטה - בקשר, אמר לי, קראתי ל- 1 שלו, מי זה היה, עודד ארז? עודד - לא התרשתי, קראתי לו ברשת - לא נכנסתי, בשום אופן, אמרתי ל"תוסי" שאותו אני לא תופס, אני מציע שאשאר בפלוגה על הרשת החסיבתית של 188. הגעתי לכאן - אמרתי את מקומי, הם כבר זיהו אותי. החפ"ק שלהם היה כמדומה לי בתל פארס, ואמרו לי - תשלח יחידת משנה לאזור רוקינט - והמערכת, תעלה הנ"ט שיחפסו עמדות ויתחברו לכוח לפלוגה ג' של גדוד 53, נתנו לי את החדר שלהם ברשת כמובן, קראתי אליהם ולא הפלחתי להתרשת. המ"פ היה נדמה לי באותו זמן - עסוק במשהו אחר. אני יצאתי עם 10 כלים, שלחתי את הסמ"פ עם 2 טנקים והעברתי אותם על הרשת של הפלוגה הזאת. הם חברו איתה. לי אמרו תמשיך על הציר. נוע לכוון רשת 56. בקשתי רשות לא לנוע על ציר רשת אלא לנוע על צבעון, מה היה השיקול שלי - המקום הזה ממזרח לתל פארס הוא בטוח סילים ונשק אחר מכודנא.

ש. מי אמר לך את זה?

ת. בן שוהם. אני בכל זאת קצת חששתי וחתכתי דרך המוצב הישן, 114 כאן היה קטע שהכרתי אותו קודם. אני שרתתי באותו אזור, כדיעבד החבר שזה עזר לי, כי לאחר מכן באותו מקום - הפלוגה השניה של הגדוד, פלוגה א' נכנסה למארב. על ציר רשת 63 בערך היא נכנסה למארב.

ש. את העברה מערבה ל- 63?

ת. כן, באחי לכאן, נסעתי כל הדרך שום דבר, ומכאן - אמרו לי תנסה ליצור קשר עם משנה 1 של "תוסי". זה הסמג"ד של 53 במלחמה, שמואליק עזקרו. נסעתי לציר רשת, יצאתי אתו קשר. הגעתי לכאן, להצטלבות טרויה - רשת, עוד בדרך קבלתי פקודה חזרה. נוע למוצב 111 - תוקפים אותו. בדרך פגשתי את המג"ד שלי. מיד לאחר שקבלתי את פקודת ההתראה, אני רואה את ברק, עם פלוגה א', בשלב יותר מוקדם, כמובן, ברק שלח את פלוגה ד', עם הסמג"ד לאזור 53 ואחר כך נסעו לאזור תל-סאקי. פגשתי את ברק, עשינו שלום אחד לשני, הוא התפלא: איך בא מכאן - ואותי - שולחים לשם? עכשו, אני קצת מבין את זה. היה לי לחץ מאזור 116, אז הוא - בא והביא אותי לכאן, פתאום הודיעו לו שיש פריצה כאן. בטררויה בין 111 לתל עבאט, אחר כך הגעתי לכאן, לא

101

לא פגשתי באויב אז כבר הוא שלח את ברק לעשות מארב, לחטוס כאן. כל זה עוד לא היה חושך. בסביבות ה-14⁰⁰, משהו כזה, כל הסבובים האלה לקחו קצת זמן. הגעתי. התחלתי לחזור. עליתי מכאן ודברתי אתו - עם שמואליק בקשר, אנחנו מכירים אחד את השני, שרחנו ביחד. אז הוא אמר לי, היוזח, יש כאן טנקים. אני - איך שהגעתי ככה - נתקלתי, מרשח 366 בערך, לכוון מזרח, בשביל עפר. הייתי 2 מחלקות והטנק שלי, נחלצנו, דפקנו להם 4 טנקים בערך, ודיווחו לי - שמואליק נפצע. התחלתי לחתוך על הטרשים, דרומית - מזרחית ממוצב 111 חזרתי ונסעתי לכוון צפון. התחלתי לנוע להתחבר לדרך שהכרתי, זה שביל עפר, שמוביל מצומת חושנייה לכוון המוצב. דרך קשה מאד. לקח לי הרבה מאד זמן, כבר התחיל להחשיך. עלינו למעלה, החברתי עם 3 טנקים של חטיבה 188 והיו עוד 2 טנקים, לא תקינים על יד המוצב. והיו גם פצועים.

ת.

אתה ידעת על הטנקים האלה מקודם ?

ש.

על שלושת הטנקים ? ידעתי שיש שמה, כוח, לא ידעתי כמה, לא ידעתי מי נמצא - מצאתי אותם. היו שם קצין ושני מט"קים. דיווחתי לקצין אג"ם הוא אמר לי - תפוס את הרמפה הזאת ואת הרמפה הזאת, כבר היה חושך ותבלום. לכוון הפירצה של טרויה, לכוון תל כודנא עצמו. שלחתי את 3 הטנקים של 188 כי הם הכירו יותר את השטח, ואני לא הכרתי, למען האמת, את העמדות בכלל. לחפוס את העמדות שמעל לאו"ם לכוון תל כודנא, ואני, עם שאר הכוח שלי, בשלב הזה היה לי טנק חקוע, קרע זחל, ממש על הכביש. קצת הורדתי אותו מהכביש אמרתי לו לשים קנה לכוון הכביש ולהמתין שם ותפסתי את החצר - צפונית ל- 111 - חצר ששולטת טוב מאד גם לכוון טרויה ובס לכוון הכתף הצפוני של כודנא. בלילה היו הרבה דווחים ותנועות. היה לי עוד טנק, על הכביש ממש. דווח לי שהוא מזהה 30 טנקים שלהם, העברנו את הידיעות לחטיבה. הם אמרו לי בסדר, וניסו עם ברק לשים כאן מארב. ברק ודאי סיפר את זה. הטנק הזה כל הזמן היה מדווח לי על כל הפעילות שני יריתי למעלה - מעט מאד, הם נסעו בחושך. בקשתי תאורה ממרגמות - ירו פעמיים - האירו אותי פעם שלישית - אמרו לי - אין לנו תחמשת. התקשרתי למוצב, במוצב אמרו לי - יש לנו רק 52, אמרתי בסדר, תעשו נסיון, ירינו 3 "52" נגמר להם גם ה-52, היה להם רק 52 תאורה. מאז לא ראינו שום דבר. לא הייתה תאורה, ואני שמעתי ברור חנועות. על טרויה מדי פעם הייתי רואה איזה נצנוץ קטן, הייתי מרביץ איזה פגז לא מדויק, בלילה היו בעיות רבות של זהוי כוחותינו. כמה פעמים שמעתי בקשר כי האזנתי לרשת הגדודית שיש כוחות לנו על תל - עכסה, הייתי מזהה והייתי שואל. לקח קצת זמן עד שהודיעו אם זה שלנו הוא לא שלנו, למען האמת - אני אישית כבר אבדתי את הבטחון אם מישהו שם למעלה באמת יודע מה כוחותינו ומה האויב.

ת.

1 on July

ת. אני כבר נכנסתי לטרנס הזה שכולם היו מבלבלים. היו המון ספקות. היו תנועות בלילה, גם מזרחית לסגול 322. התקשרתי לברק, התברר לי שזה הוא, הוא נוסע כאן - כמטאטא על הכביש, בין רשת 62 לרשת 56, אמרו לו לסרוק, נוסע הלוך וחזור - לסרוק ולצפוק סנקים. נסע עם פלוגה אחת. הם ירו זיקוקים. בקשתי ממנו שיירה זיקוקין כי אני הייתי מוקף אויב, ידענו שיש כבר סורים בחושנייה. הם ירו זיקוקים, כמובן שהסורים הרימו מיד זיקוקין באוחו צבע, היו הרבה ספורים שם. בלילה ניסתה מחלקת סנקים שלהם לעלות על המוצב, הסנק שהיה לי כאן תקוע - דפק אותם. כך עבר הלילה בכל מיני גישושים כאלה, פה יורים ושם. פה אני מקפץ את האלה לכאן ואת אלה לכאן, שומעים ויורים ומסמידים. לקראת בוקר ברק התקשר אלי - אמר לי שהוא עם פלוגה א' נוסעים לתדלק ולתחמש באזור יוטיפון וברגע שהוא יגמור הוא ישלח גם אותי לעשות את זה, כי אני דיווחתי לו שאני בזבזתי ק-ת, ולמען האמת - לא בזבזתי הרבה, אבל בזבזתי קצת.

האם ניהלתי שם קרב ? ש.

1. בתחילה ירינו על 5 כלים ובלילה ירינו לפחות הסנק שלי ירה איזה 15 - 20 פגז. מדי פעם הייתי רואה ניצוץ, היום - אני לא מוכן לשים את היד על הלב שפגעתי בהרבה דברים, אולי בשני סנקים בטה"כ, עם שחר - אספתי את כל המפקדים, הורדתי את כל הסנקים מהמדות, ידענו שכל השטח שורץ כבר סורים, כי שמענו תנועות, ואתה שומע, מרגיש את ההבדל.. שומע את ההבדל בין הטיראן לשוט, הם היו גם באזור טרויה 57, גם באזור הכניסה שלהם על ציר המערכת והפריצה של ההעלה. הורדנו אותם מהמדות והעליתי אותם לתצפית. ואמרתי - כולם צופים. תכננו לעצמנו את הסנקים. התחלנו כבר לראות את הסנקים שלהם. בן שהעליה תהיה קצרה, לדפוק מהר ולחזור. באמת, שם היה מטווח, המון כלים (לא אוהב להרביץ מספרים, כי אז מגיעים למספרים לא נכונים) הרבה מאד כלים שלהם התחילו לבעור. ביניהם כלי גישור, הם ניסו להעביר כלים שחוזרים, שתועים, כלים שנוסעים, גם על חל עבאם, העמדות שלי היו בחצר הצפונית, כל קרב הידי היה בטווחים של כ- 1500 - 2000 והייתה לי מחלקה שירתה לכוון חל כודנא. בבוקר, כעבור חצי שעה עד שעה, נורו עלי טילים רבים. אני אישי לא הכרתי את התרגולת, לא הכרתי את הטיל אבל לומדים את זה אחת שתיים. הטילים פגעו בי בשני סנקים ולא גרמו נזק, כי הסנק ירד אחורה והם פגעו במגבה תותח. שרפו את הברזנט, וזה הכל, ירו שם כמויות עצומות. כל האנסנות בפלוגה הלכו. מבחינה זו הטיל היה עובר, קוטף אנטנה וקופץ מקלע. נ"מ, הרמפה שם היא כזאת שלמרות שאתה יורד - הטיל מוחק אותך. מה שלא יהיה. כל הזמן הייתי בקשר עם קצין אג"מ, דיווחתי מה המצב.

ת.

זיהינו התארגנות שלהם באזור החורשות, בין שני הכודנים, קצת צפונית זיהינו ב- 50 כלי רכב ובקשנו ארטילריה. אמרו - יהיה בסדר. אחר כך אמרתי לקצין אג"מ מה אם זה? לא יצא שום דבר. אמרתי אולי תורידו חיל אויר - אמרו בסדר. הורידו חיל אויר. הם התחילו להתקדם בכוון הפירצה שלהם באזור רשת 62 ולא לכוון שלי, קצת העסקנו אותם באש פווחים רחוקים. המצב הזה, כבר אחרי הבוקר הייתי עם רוב הטנקים ריקים. במוצב היו כמה הרוגים. היה לי קשר עם המוצב כי אחד הטנקים שלי נתקע. הפ"מ קפץ וירד אל תוך המוצב והוא גם היה תבסורצ'יק שלי שתמיד דיווח על טילים, מ"מ שלי מהפלוגה, היו פצועים. אני לא ידעתי את החדר שלהם, של המוצב, ואז המוצב עלה כולו על הרשת שלי. היו שם פצועים של 188, בלילה, היה לי פצוע שלחתי לשם עם סנק ונכנסתי פנימה אל תוך המוצב, הם הפעילו מרגמות 52 והיה שם קמ"ן של 53, קבלתי בערך בשעה 0900 הוראה מברק להתחיל לנוע לכוון רשת 53. להיכנס לקטקומבה, וביוסיפון מחכה לי דלק ותחמשת.

ש;

במשך כל הזמן הזה, האם ידעת מה קורה בגדוד 53?

ת.

שום דבר. הפלוגה הייתה על הרשת שלי, גדוד 53 לא התעסק איתי בכלל - אני דברתי ישירות עם בני או עם בן שהם.

ש.

אבל בהתחלה, אמרו לך להיכנס לתדר של גדוד 53?

ח.

אמרתי, בהתחלה ניסיתי להיכנס אליו, לא הצלחתי להיכנס אליו, הודעתי ל"תנסי", אמר לי ש רות, תישאר על הרשת שלי. כל הקרב הזה אני עבדתי ישירות עם החפ"ק שלהם, לא ידעתי מה בכלל קורה לארז. אמרתי לו - יש לי כלי תקוע, כמו שאמרתי קודם - באזור סגול 311 מה אתו?, יש לכם אפשרות לחלץ? זה עוד בלילה ניסיתי עם ברק. לא הייתה אפשרות, החוליה הטכנית שלי השארתי אותה באזור מפגש כביש - מחזה, כי התחילה הפגזה והיו עם נגמ"ש, זה לא עסק, הם הצטרפו עם קצין החימוש הגדודי. בקשתי רשות לחלץ את הצוות שנחקע שם או לטפל בטנק, הוא אמר לי - בסדר, תנסה, ארגנתי את השיירה, היה לי שם נגמ"ש, היה לי שם הרבה צוותים בלי טנקים, כל המחלקה של 188 - מחלקה + סמג"ד + עוד מישהו בלי טנקים. העלינו אותם בחור אנשים חמישי ששי על טנק, נגמ"ש של 53 עם הפצועים, עם ההרוגים, ארגנו שיירה, לפני שעזבתי בקשתי רשות לפוצץ את הטנקים שלי, אמרתי - 3 טנקים לא כשרים, פגועים, אבל שאפשר אולי להשתמש בהם, בקשתי רשות לפוצץ אותם. תשאל אותי היום למה? לא יודע. אמר לי - שלילי מוחלט. אנחנו הרי עוד נגיע אליהם, בסדר, ירדתי לכוון רשת 58, והגעתי לצוות הזה שהיה תקוע עם הטנק באזור סגול 366 בערך, תקפו אותו מחלקת טנקים שלהם הוא השמיד שניים ולא יכול היה לנוע בכלל.

1 in my

ת.

ליד הקשר. שיהיה לי קשר אתך. כשהגעתי אמרתי לו לרוץ לכוון 58 עם 4 אנשים, השאיר את הטנקים, לקחו את הנשק, את כל הדברים, העלינו אותם על הטנקים והתחלנו לנוע. זה היה בערך ב9 בערב. הסירים חסמו לי את הכביש, דפקנו שם איזה 3 טנקים מטוח 50 מטר, ממש התנגשות, אחרי עיקול פגשנו איזה טיראן ועוד טיראן היה הפוך בצד. ואנשי צוות עמדו והמון שבויים רצו. סוריים, מצועים, רצים עם הידיים למעלה - שבויים, לא אספנו אבל גם לא ירינו למען האמת. הגעתי לקטקומבה. נכנסתי לקטקומבה במזל. כל השטח היה שלהם. ואני אחר כך הבנתי את זה מהסוּן של בן שוהם, אז - לא ראיתי בזה שום מבצע. לחלץ את החי"ר ולהגיע לכאן מסיבה פשוטה. והוא אמר לי "כל הכבוד". אחרי שקצת חשבתי על זה - הבנתי שזה כנראה בגלל שכל השטח היה שלהם. והם לא האמינו בכלל שאני אחלץ מ 111. יצאתי עם 7 - 8 טנקים, כולם כשרים פרט ל-שניים שהיו להם בעיות קלות. הגעתי ליוסיפון היו שם החוליה המכנית של הסדנה וכל מיני פונקציונרים כולם מתקפלים. עצרתי אותם מהר, הם לא רצו לעצור, התקשרנו, שאלתי את ברק איפה התחמשת, והוא אמר לי בדרך אליך, שלחתי זחל"מים להביא בדרך אליך. היו בכתף של יוסיפון 15 פגזים בחניון זה. אבטחנו את החניון על ידי טנק אחד שיצא החוצה לכוון קטקומבה, ונשארנו בו. התחלנו לטפל בכלים, חדלקנו, ובשלב הזה נפל מטוס, נפל מטוס שלנו, סקייהוק, חילצתי את הטייס שצנח מצוע קל באזור דלהמיה, שלחתי אותו לראש פינה; עם ג'יפ. התחלתי להתארגן בחניון, עם הכוח. היו שם שני כלים של פלוגה א שלנו, השאירו אותם כי הם נעו למשימה. כלי אחד היו לו בעיות במנוע, עמדו לשלוח לי מנוע, וכלי שני היה לו משהו אחר, היו כאן שני טנקים שלנו, דפוקים, שלחתי מחלקה שתוציא מהם קשר, חסרו לי אנטנות. שתוציא מהם תחמשת ואם ימצאו מיס. כי היינו בלי מיס. הם חזרו עם קצת שלל. התחלנו להתארגן. חיכיתי לתחמשת. אבדתי את הקשר עם 188 הייתי בהאזנה על הרשת החטיבתית ולא הייתי משותף בה. וברק שמעתי נפגע. איך שמעתי מ"פ א' אמר לי - נתקלנו. הוא נסע עם 5 - או 4 כלים מסינדיאנה לרשתניה. נתקל כאן באזור רשתניה והודיע ברק - נפגע. הקמב"צ נפגע, התחלתי לנוע במהירות, לרדת ליוסיפון, להיכנס לקוקז ולהיכנס לסינדיאנה.

האם קיבלת פקודה לנוע לשם ?

ת.

לא קבלתי פקודה מאף אחד. במקרה אני והבחור שנחפס כאן ביחסים די טובים. חבל היה לו למות. התחלתי לנסוע עם הכלים הלא כשרים, עם הכל ואת כל החי"ר של המוצב שלחנו לו שתי מיכליות כשהם כולף תלויים על הסולמות. היה שם קצין מצוע. הגעתי לאזור הזה - אזור 798 בערך, מדרום להר יוסיפון וזיהינו דרומית ליוסיפון מעל יוסיפון כ- 60 טנקים שלהם. זה היה מחזה די מפחיד. והם נוסעים בכוון מחזה - מערבה.

ת.

1 in מן

הבנתי שאלה לוחצים את גבע. התחברנו - אני והוא בקשר - שני גדודים
 אז אמרתי אני מתחיל להשהות אותם מאצלי בצעתי השהייה לאזור קוקז
 עד אזור נפח, עד לתוך מחנה נפח. כמעט עד למחצבה. כאשר בדרך הם
 דפקו לי שני טנקים. הם העלו מיד סאגרים על יוסיפון, ומשם צלפו
 בנו הסאגרים. לא פגעו, אבל הטנקים, זה היה כמות עצומה, נסעו
 כל הזמן, כל השטח מעורץ וקשה לך לפגוע. כל פעם דילגתי שלב, דילגתי
 שלב. הגעתי למצב של בטנים ריקות, קבעתי שיורים רק באישור, וכל
 אחד נתחי לו פקודה, משאיר אצלו 3 פגזים בכוננות, בדרך, גבע -מ"פ
 א' שלנו שנחלץ אמר לי, בקשר, שהוא התקשר למח"ט 7 והמח"ט אמר לו
 שאנחנו נתקפל במהירות ונגיע לצומת וואסט. הוא פקד על גבע לחזור
 אנחנו כבר היינו עצמאיים, גבע התקשר אליו שאל מה לעשות זה כבר
 היה בשעות הצהריים.

ז;

בן שוהם עוד לא נהרג ?

ש.

לא, לא, אנחנו למעשה, בשלב הזה של ההשהיה ניסינו לברר בכל הרשתות.
 ייתכן שזה באמת היה אחר הצהריים שאצלהם בחפ"ק היתה שתיקה. בכל
 הרשתות ובכל הגדודים. גם גבע וגם אני ניסינו לקרוא ולא הצלחנו
 למצוא אף אחד. קרא למח"ט 7 אמר לו לנוע לכוון וואסט בדרך לנפח.
 עמדו עוד כמה תותחים שלנו שלמים לגמרי. מילואימניקים היו שם, שכבו
 על הארץ. ממש בצומת לא ידעו בכלל שיש מלחמה, אז הזנקתי אותם באש
 מקלעים. הם לא הבינו אותי בכלל. צעקתי להם שיחילו לירות או שיברחו
 מהר כולם, עם הכלים, כי הסורים הגיעו כבר. ממש עד המחצבה.

ת;

באיזה מצב הם עמדו ?

ש.

הם עמדו בכפר נפח עצמו, תומ"חים 155.

ז.

אתה גם עברת דרך מחנה נפח ?

ש.

דרך המחנה לא עברתי, הגעתי לציר המחצבה קטקומבה, מפגש קטקומבה
 למטה יותר זה המחצבה. הספקתי עוד לעשות את העיקוף גם כן והזנקנו
 אותם שמה, ורצנו שנינו לוואסט.

ת.

רצתם ביחד ? והתחברתם ?

ש.

לא. התחברנו בדרך. כי הוא נסע על מחזה, וחתך יותר.

ת.

כמה טנקים היו לו ולך ?

ש.

לו היו 3 טנקים ולי היו 7 טנקים. פלוס מילואימניק שהצטרף אלי איזה
 סרן מילואים, צרפתי אותו יחד אתו זה 8.

ז.